

vokiami, kaip gėris ir blogis. Jie nėra tas pat, kas AE-S, nors jie yra taip pat AE forma, tik mūsų tikėjimuose aprašomi, tarsi būtų dvasinės asmenybės, primenančios žemiškąsias. Žmogaus ribotas visatos AE suvokimas leido sukurti transcendencijos sąvoką, į kurią žmogus perkelia visus neatsakomus klausimus. Transcendencijai suteikiamos gana žemiškos formos – religijos, kurių kiekviena turi savitą AE suvokimą.

Mums svarbus žmogaus – gyvybės – AE-S santykis. Kalbama apie Žmogų, bet AE davė pradžią VISAI gyvybei. Evoliucija rodo, kad dabartinės gyvybės formos, taip pat ir žmogus, radosi nuoseklios kūno kaitos keliu, dėl pasikeitimų genomo DNR, pakitusio individo prisitaikymo prie aplinkos sąlygų ir atrankos. Belieka nustatyti pirmumą: ar AE-S evoliucionavo kartu su materialiu kūnu, ar kūno kaita vyko pagal AE-S planą.

Pirmieji gyvybės žingsniai – cheminių struktūrų susidarymas, kurios sugebėjo daugintis. Štai čia ir yra gyvybės raktas – *vis vitalis*. Svarbiausia gyvybėje yra dauginimosi informacija DNR. Materialiosios gyvybės raktas – *dauginimosi informacija ginesi*, kad daugintusi dauginimosi informacija. Tai yra AE-S pasireiškimas. Kiekviena gyvybės forma pasisemia ar jai duodama tiek AE-S, kiek jai reikia šiam raktui – dėsnui įgyvendinti gyvenamoje aplinkoje.

Teoriškai galime manyti, jog inkarnacija iš aukštesnės į žemesnės organizacijos AE-S būseną yra galima, bet iš žemesnės į aukštesnę – abejotina.

Šiandien dar neturime aiškos *materialaus* molekulinio mechanizmo schemos, kaip vyksta AE-S komplekso (kaip aukščiau rašyta AE-S – tai sąvokų Astralinė Energija, antimedžiaga, antiDNR, antigenomas ir siela kompleksas, *bendris*) poveikis ir raiška inkarnate. Antigenomo kaip AE poveikis nėra tik materialaus genomo veiklos kartojimas ar taisymas. Inkarnacijos metu perduodamos mentalinės savybės – atmintis, mąstymas, žinios ir kita. Tai ir yra esminis skirtumas tarp *materialaus genomo paveldėjimo dėsningumų* (įgyti požymiai nėra paveldimi) ir *AE-S inkarnacijos perduodamos dvasinės informacijos* (jei galima pavadoti informacijos terminu). Daugybė faktinių duomenų, pavyzdžiui, neseniai žiniasklaidoje aprašytas berniukas, gyvenęs antrą gyvenimą, rodo, kad tokia mentalinė informacija inkarnacijos metu yra perduodama. Tik ar visais (inkarnacija yra visuotinė) atvejais individas suvokia skirtumą tarp savo ir gautos mentalinės informacijos? *Individuallybė – daugialaipinė inkarnacijos pasekmė*, tarsi inkarnacijų mozaika.

Ar lemta mums savo ribota materialia smegenų veikla suvokti inkarnacijos esmę? Net minties gimimas mums yra paslaptis. Tad vietoje griežtos tikslios išvadų kartojame klausimą: *kiek manyje yra manęs, kiek to, kuris buvo, ir to, kuris bus?*

Sereikiškių parko pirmajai teniso aikštei – 100 metų

Dr. Vincentas KORKUTIS

Vilniaus miesto Sereikiškių priemiestyje jau XVIII a. pabaigoje vešėjo Vilniaus universiteto Botanikos sodas ir buvo įsteigta laboratorija. Sodą įkūrė prof. Žanas Emanuelis Žiliberas 1781 metais. Jo pradžia buvo profesoriaus įrengtas šiltnamio Pilies g. namo Nr.22 kieme. 1784 m. Universiteto Gamtos istorijos katedrai vadovavusio prof. Georgo Adamo Forsterio rūpesčiu Sereikiškių apylinkėje 1787 m. Universiteto sodui buvo nupirktas žemės sklypas. Į šį sklypą buvo persodinami įvairiausi augalai iš Universiteto šiltnamių. Plečiamo sodo darbams kruopščiai vadovavo prof. Stanislovas Bonifacas Jundzilas.

Universiteto botanikos sodas labai greitai tapo žinomas visoje Europoje. Šioje nepakartojamo gamtos grožio oazėje, kur šrauni Vilnia neša savo vandenį į Nerį, o ją supa Gedimino ir Trijų kryžių kalnai, nuo seniausių laikų Vilniaus miestėlenai, pabėgę nuo miesto triukšmo, mėgo ilsėtis su šeimomis. Istoriniai šaltiniai teigia, jog jau XV a. čia buvo užveistas Bernardinų vienuolyno sodas, tačiau po 1863 m. sukilimo Lietuvoje Bernardinų vienuolynas 1864 m. buvo uždarytas.

1907 m. pavasarį šalia Sereikiškių parke esančios Botanikos laboratorijos pastato Medicinos ir chirurgijos akademijos Lietuvos mokslo draugijos studentai, vadovaujami prancūzo Botanikos laboratorijos chemiko Žako Bodueno de Kurtenė, leidis vadovybei, įsirengę pirmąją teniso aikštelę (dabar tai Sereikiškių parko aikštelė Nr.5) ir pradėjo mokyti studentus šio įdomaus ir vis labiau populiarėjančio žaidimo. 1908 m. pavasarį teniso aikštelė buvo įrengta profesūros namo kieme (dabar Pilies g. Nr.20), kurioje žaista iki 1964 metų. Daugėjant studentų, norinčių žaisti tenisą, 1908 m. pavasarį Žako Bodueno de Kurtenė rūpesčiu šalia pirmosios teniso aikštelės buvo įrengta ir antroji (dabar tai Sereikiškių parko aikštelė Nr.6).

Būtina prisiminti, jog pati pirmoji cementinė aikštelė buvo įrengta 1900 m. Astravo dvare, kai grafas Feliksas Tiškevičius sugrįžo iš Paryžiuje vykusių II Olimpinių žaidynių, kuriose vyrų ir moterų teniso varžybos sukėlė didelį žiūrovų susidomėjimą. 1902 m. grafas F.Tiškevičius baigiamą statyti Palangos

rūmų vidiniame kieme pageidavo įrengti dvi teniso aikšteles. Sekdamas grafo pavyzdžiu, Plungės grafas Mykolas Oginskis 1902 m. šalia rūmų įrengė teniso aikštelę, kuri veikė iki 1940 metų.

Daugelyje Europos valstybių, sekant Anglijos pavyzdžiu, miestų parkuose bei poilsio zonose imta statyti launteniso aikšteles ir futbolo aikštynus. 1907–1908 m. laikotarpiu Lietuvos teritorijoje veikusiųose kurortuose – Druskininkuose, Birštone, Palangoje ir Senosios Varėnos džiūvintinkų sanatorijoje – buvo pastatytos teniso aikštelės, kuriose ligoniai, be gimnastikos, buvo mokomi žaisti tenisą.

Teniso sporto populiarumas nepaprastai greitai augo visame pasaulyje, bet šiuolaikinio teniso pradžia laikomi 1875 m., kai Anglijos populiarius kriketo klubas „Merilbon“, esantis Vimboldono miestelyje netoli Londono, išspausdino launteniso žaidimo papildytas taisykles, kurias 1874 m. buvo užpaten-tavęs majoras V.Vinkildas.

Pirmasis Vimboldono launteniso turnyras įvyko 1877 m. birželio 9 dieną. Turnyre dalyvavo 22 pajėgiausi vyrai, o finaliniame susitikime pajėgesnis už visus buvo judrusis anglas Spenseris V.Goras, pa-liginiai lengvai įveikęs savo tėvynainį V.C.Maršalą rezultatu 6:1, 6:2, 6:4.

Po Pirmojo pasaulinio karo iš daugelio šalių pradėjo grįžti į tėvynę kažkada emigravę pažangūs lietuviai, kurie pamažėle ėmėsi ir sporto organizavimo. Iš Rusijos sugrįžę broliai V. ir K.Di-neikos, S.Garbačiauskas, E.Kubliūnaitė, P.Oleka, V.Petrauskas, J.Jankauskas, P.Sližys, S.Darius, V.Zadeika, A.Jurgelionis ir daugelis kitų bei vietiniai mokyklų mokytojai M.Grigonis, V.Motuzas ir kiti ėmė propaguoti sportą.

1919 m. gegužės 18 d. laikoma Lietuvos sportinio gyvenimo pradžia, nes tą dieną buvo įkurta Lietuvos sporto sąjunga (LSS). Ši organizacija jau liepos 13 d. surengė Kaune pirmąją sporto šventę, kurioje žiūrovai galėjo stebėti lengvosios ir sunkiosios atletikos pasirodymus, gimnastų atliekamų grupinius pratimus, o dienai baigiantis buvo sužaisti parodomieji teniso žaidimai.

Lietuvos teniso sąjunga 1934 m. bu-

◀ vo priimta į ITF tikruosius narius. Tačiau Antrasis pasaulinis karas nutraukė sportinį sąjūdį visoje Europoje ir išblaškė sportininkus.

Po karo 1946 m. Sereikiškių parke buvusios 4 teniso aikštelės entuziastų J. Purelio, Z. Pranculio, J. Tomau, A. Ulpio ir kitų buvo suremontuotos, o 1952–

vykusi iš JAV. Lietuvos teniso visuomenė nudžiugino 1992 m. užbaigtos statyti 4 dengtos teniso aikštelės Šiauliuose su gyvenamaisiais kambariais tenisininikams šalia jau buvusio teniso aikštinės Gardino gatvėje.

Teniso entuziastų dėka atsirado „Teniso pasaulio“ 8 dengtos aikštelės. Jose randa prieglobstį jaunieji tenisinkai ir jų tėveliai. Tikimasi, jog šalia teniso centro atsiradusios aikštelės su patogesne danga ir stacionariu stogu.

Pastaraisiais metais Lietuvos tenisininikai Ričardas Berankis, Lina Stančiūtė, Gvidas Sabeckis ir kiti perspektyviausi respublikos žaidėjai dalyvauja įvairiuose Pabaltijo ir Europos šalių teniso turnyruose, pasiekdami pergales renka taškus Pasaulinės teniso kvalifikacijos reitinguose. Reikia tikėtis, jog jau sulaukėme buvusio išklausus lietuvių kilmės tenisinko – „Lietuvos liūto“, pasaulio teniso žvaigždės Vito Gerulaičio įpėdinio, kuris jau šiais metais Wimbldone pasiekė pusfinalį. Jį jau nusižūrėjo šiuolaikinio pasaulio teniso žvaigždė šveicaras R. Federeris ir maloniai nustebindamas pakvietė Ričardą treniruotis į Dubajų. „Ričardas Berankis – tikrai kulkas ir nepaprastai darbštus jaunuolis“, – sako jau 7 metus jį treniruojantis R. Balžakas. Pats Ričardas labai stengiasi kovodamas ir rungtyniaudamas. Niujorke, prestižiskame teniso turnyre įveikęs visus varžovus, jis iškovojo nugalėtojo vardą! Tai labai svarbi pergalė!

Todėl nepaprastai svarbu ateinančioms kartoms išsaugoti Sereikiškių parke esančių teniso aikštyną, kurio pirmajai aikštei jau suėjo 100 metų. Jame savo meistriškumą demonstravo legendinė Lietuvos tenisinkaitė Verutė Ščiukauskaitė, Vytautas Gerulaitis, Feliksas Giedrys, A. Kuprevičius, o pokario metais Jadvyga Ščiukauskaitė, Jonas Anilionis ir kiti. O štai 100-ųjų metinių proga vykstančiose Lietuvos Prezidento teniso taurės ir Vito Gerulaičio atminimo taurės varžybose nugalėtojo vardą iškovojo Prancūzijos atstovas Nicolas Coutelot, kuris džiaugėsi, kai sužinojo, jog jo tautietis prieš 100 metų skatino studentus žaisti tenisą ir aktyviai prisidėjo prie pirmosios teniso aikštelės įrengimo Vilniaus Sereikiškių parke!

„Šiame aikštynė turėtų nuo seno tvyro puiki dalyvių nuotaika, nes šalia sruvenantys Vilnios vandenys ir supantys kalnai apsaugo nuo vėjo, sukuria nenusakomai jaukią bei ramią aplinką“, – sakė abiejų turnyrų nugalėtojas Prancūzijos tenisinkas Nicolas Coutelot, kuris, Lietuvos Prezidento taurės finale permainingoje kovoje nugalėjęs lietuvių Gvidą Sabeckį, dėkojo teniso mėgėjams už šiltą ir svetingą priėmimą.

Prof. Libertas KLIMKA

Nuo Menininkų kalnelio Antakalnio kapinės, kurias amžinam poilsui prigludė įžymia lietuvių grafikė, valstybinės premijos laureatė Albiną Makūnaitę (1926-04-01 – 2001-05-26), mišku visai netoli ir Šilo gatvė. Tad netoli ir iki Krikštapačių namų, kuriuose dailininkė užaugino sūnų Kastytį, dukrą Skaidrą, anūkičius. Ten sukurta ir tiek reikšmingų mūsų kultūrai meno darbų. Dažnai tuo miško takeliu aplankyti kapo ateina namiškiai. O mintimis – turbūt dar dažniau... Tų nuolatinių sugrįžimų į būtajį laiką išdava – senesniai išspaudos pasirodžiusi profesorius Juozo Algimanto Krikštapačio monografija *Albina Makūnaitė. Dramatinė dailės poetika*. Iš jos tekstų dar geriau atsiskleidžia mūsų kultūros netekties gėlmė...

Monografijos struktūra originali, neįprasta. Pirmąjį skyrį *Iš žemės kylanti galia* pradeda dailininkės brolio Kazimiero Makūno mieli vaikystės prisiminimai iš gimtojo Padainiuo kaimo (Kauno raj.). Čia tilpo ir Aušros Sluckaitės įžvalgos apie dailininkės talento prigimtį, išsakytos respublikinės premijos suteikimo 1966 m. proga. O kritikas Jonas Umbrasas ta pačia proga įtikinamai parodė dailininkės darbų sąsajas su liaudies menu. Prie šių straipsnių pritiko ir pačios Albinos Makūnaitės žurnalistams įvairiais metais ištartos mintys apie savo kūrybą. Nors santūrios prigimties dailininkė ir ne itin mėgo komentuoti savo darbus, visa pasakojama rėžtuku. Tad jau monografijos pradžioje atskleista labai svarbi A. Makūnaitės kūrybos ypatybė – jos lietuviška pasaulėjauta, išgilinimas į mitines tautos dainų ir pasakų erdves. Kaip tai buvo svarbu gūdžiu sovietmečiui! Kai net meilė tėvynei tekdavo išsakyti metaforiška meno kalba...

Antras skyrius *Dailininkės credo, įkūnytas vaizdų poetikoje* – kultūrinės antropologijos metodais J.A. Krikštapačio

Faina Ranevskaja

Faina Ranevskaja (1896–1984) – garsi rusų aktorė, galėjusi viena atstoti visą trupę, filosofė su popirusi lūpose, skandalinga asmenybė, sarkastiška dama, kalbanti storu balsu, labai vieniša ir pažeidžiama siela.

Gyvenimas – tai uždelstas šuolis iš gimdos į kapą.

*

– Žinote, – prisiminė praėjus pusei amžiaus Ranevskaja, – kada aš pamačiau

Žaidžia prancūzas Nicolas Coutelot

1954 m. trenerio J. Purelio rūpesčiu bei remiant „Žalgiriu“ ir miesto savivaldybei išplėstos iki šių dienų 12 aikštelių.

1991 m. Latvijos, Lietuvos teniso sąjungas bei Estijos teniso asociaciją apalančė ITF atstovai, norėdami susipažinti su teniso padėtimi respublikose bei esamomis bazėmis, o išvykdami pažadėjo visokeriopą paramą ir pagalbą.

1991 m. liepos 28 – rugpjūčio 4 d. Kauno, Palangos, Klaipėdos ir Šiaulių teniso aikštynuose vyko IV Pasaulio lietuvių sporto žaidynių teniso varžybos. Jose dalyvavo daug tenisinkų iš Amerikos, Australijos, Kanados, Vokietijos, Rusijos, Latvijos ir Lietuvos. Tai buvo nepakartojama sporto šventė, pademonstravusi viso pasaulio lietuvių vienybę. Nepriklausomybės metais (1993 m.) vėl atkurtos Lietuvos Respublikos Prezidento teniso taurės varžybos, kuriose dalyvavo nemažas būrys užsienio tenisinkų, tačiau Prezidento taurę visų džiaugsmui iškovojo lietuvis Rolandas Muraška. 1993 m. Sereikiškių aikštynė buvo įrengtos dvi dirbtinės dangos vaikiškų matmenų aikštelės, o dvi asfaltinės padengtos dirbtine kilimine danga. Taigi Sereikiškių parke dabar veikia 12 teniso aikštelių su žiūrovams įrengtu patogiu antro aukšto paviljonu.

1999 m. LT sąjunga paminėjo Lietuvos teniso 80-metį. Ta proga Vilniuje buvo surengtas teniso turnyras bei šventė, kurioje dalyvavo Lietuvos teniso legenda – 16 kartų Lietuvos moterų teniso čempionė Verutė Ščiukauskaitė, at-

ZA

Lietuvos teniso sąjunga (LTS). Įkurta teniso sekcija 1919.06.01 Kaune, 1920 m tapo sąjunga, nuo 1921 m vykdė respublikines, tarptautines varžybas ir čempionatus. LTS 1924 m Kaune įkurtas teniso klubas, o 1925 - 1928 m teniso klubai įkurti - Šiauliuose, Biržuose, Alytuje, Dotnuvoje, Klaipėdoje, Marijampolėje, Palangoje, Panevėžyje, Plungėje, Telšiuose, kurie organizuodavo turnyrus ir draugiškas varžybas. 1934 m LTS tapo Tarptautinės teniso federacijos (ITF) tikrąja nare, o vykusiuose Kaune ir Palangoje turnyruose dalyvaudavo daug pajėgių Europos tenisininkų. 1991 m LTS vėl priimta į ITF nares. Lietuvos teniso sąjungos veiklai vadovavo (prezidentais) buvo: 1919 - 1921 m - K. Petrauskas, ats. sekr. - E. Kubiliūnaitė; 1921 - 1924 m - K. Blažys, ats. s. - E. Kubiliūnaitė; 1924 - 1926 m - E. Navickienė, ats. s. - V. Žadeika; 1926 - 1937 m - V. Žadeika, ats. s. - V. Pukštaitė; 1937 - 1943 m - K. Kazlauskas, ats. s. - R. Radzevičius; LTS - 1945 - 1952 m - M. Gedvilas, ats. s. - S. Blinstrubas; 1952 - 1956 m - L. Mackevičius, ats. s. - G. Pranculis; 1956 - 1963 m - V. Jurgaitis, ats. s. - V. Matulaitis; 1963 - 1966 m - E. Lopataitė, ats. s. - J. Purelis; 1966 - 1969 m - L. Mackevičius, ats. s. - V. Korkutis; 1969 - 1973 m - E. Lopataitė, ats. s. - V. Korkutis; 1973 - 1975 m - V. Skobas, ats. s. - V. Korkutis; 1975 - 1979 m - J. Anilionis, ats. s. - A. Sipavičius; 1979 - 1989 m - R. Tarasevičius, ats. s. - R. Kačanauskas; Nuo 1989 m atkurta vėl LTS. Jos veiklai vadovavo: 1989 - 1994 m - A. Putramentas, ats. s. - R. Kačanauskas; 1994 - 1995 m - R. Tarasevičius, ats. s. - V. Čibiraitė; 1995 - 1997 m - L. Andrijauskas, ats. s. - V. Ivancovas; 1997 - 2001 m - V. Lapinskas, ats. s. - M. Dagys. LTS vykdė 1931 - 1933 m ir 1938 m Lietuvos Respublikos prezidento taurės varžybas, kurios vėl pradedamos nuo 1994 m. jose dalyvauja daugelio Europos šalių pajėgiausieji tenisininkai. LTS jungia 31 teniso klubą su daugiau kaip 3600 teniso mėgėjų ir kasmet įvairiuose miestuose pradedama virš 35 kalendorinių varžybų. Jas praveda nuo 1919 m Lietuvos teisėjų kolegijos ir trenerių tarybos bei jų pirmi-ninkai, o nuo 1945 m šiai visuomeninei veiklai renkami du viceprezidentai.

Skiriamas

V. Korkutis

A - K

1988 m birželio 21 d

atlektas 73 metų g. 1908 m
 febr. mėn 1929 m (g. 1908 m)
 (g. 1908 m) nuo 1929 m (g. 1908 m)